

Мариана Тинчева Еклесия
Целувка върху стара икона

Приведени чела след суха оран
отщеждали над теб последни капки пот.
Мъже над лява гръд те скривали
и тръгвали на бой, преди да кажат „сбогом“.
Жена в очакване приспивала копнежа
с една молитва – да осъмне майка!
Разсичана над жива кост, горена,
ти плакала си над опожарена черква...
И пръсти подир мъката превити
се клели над очите ти за вярност.
С безмълвен вик и верую си вдигала
духа на падналите „За България!“...
Сега пред тебе коленичат хиляди,
безмълвна памет устните пренасят.
И пак ехти молитвата нестихваща:
„Каквото е било до тук – помилвай, Господи!
Когото си облякъл в мир – благослови го!“

25 ноември 2006 г.
София

КРАЙ

© 2006 Мариана Тинчева Еклесия

Източник: <http://bezmonitor.info/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10466>]